

Afskrivninger behandles særskilt i 2. pkt. Ved ikke at medtage muligheden for tilbageførsler af afskrivninger lovfæstes den praksis, hvorefter ændret brugstid for et anlægsaktiv kun må give sig udslag i forlængelse eller forkortelse af den resterende afskrivningsperiode. Forslaget har endvidere betydning for behandlingen af øvrige ændringer af regnskabsmæssige skøn i forslaget § 1, nr. 12 (§ 26 a, stk. 2).

Beløbet skal efter *stk. 2* enten fremstå som en særskilt post eller indgå i en relevant post med særskilt oplysning i noterne. Dette krav fremgik tidligere af § 29, stk. 4, der foreslås ophævet i forslaget § 1, nr. 13. Oplysning om nedskrivningsbeløb er foreskrevet i årsregnskabsbekendtgørelsens resultat-skemaer.

Til nr. 10

Årsregnskabslovens § 24, som angår ekstraordinære poster, foreslås tydeliggjort. Poster vedrørende forrige år skal ikke længere resultatføres som ekstraordinære, men blot under de aktiviteter og funktioner, de i forvejen vedrører. Dette er i overensstemmelse med international regnskabspraksis og er tilladt inden for direktivets rammer. I stedet forventes der foreskrevet forklaring af væsentlige poster vedrørende forrige år i det udkast til en ændret årsregnskabsbekendtgørelse, der skal udstedes i forbindelse med vedtagelse af lovforslaget. Små selskaber forudsættes dog at kunne undlade denne oplysning. Se i øvrigt bemærkningerne til ny § 23 i forslaget § 1, nr. 9 og § 26 a i § 1, nr. 12.

Til nr. 11

Det foreslås, at den gældende § 25 ophæves af tekniske grunde, og at bestemmelsens indhold med ajourførte størrelseskriterier overføres som § 64 c i et nyt kapitel 9 a. Se nærmere herom i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 43.

Til nr. 12

For at tydeliggøre afgrænsningen mellem ændret regnskabspraksis og ændret regnskabsmæssigt skøn og for at bane vejen for nemmere fremgangsmåder, især med tanken på små selskaber, foreslås det at supplere § 26 a, således at såvel behandlingen af praksisændringer som skønsændringer behandles. Der henvises endvidere til forslaget til § 64 d, der tillader små selskaber også at anvende den enklere fremgangsmåde på ændret praksis efter det foreslåede stk. 1, 2. pkt., i § 26 a.

Både urigtige forudsætninger og ændrede forudsætninger indebærer et behov for at ændre beløb, der var baseret på det nu forkerte skøn. Hvis forud-

sætningerne for skøn således er ændret væsentligt, skal åbningsbalancen ikke rettes som ved ændret regnskabspraksis, men beløbene rettes over resultatopgørelsen, altså som foreskrevet i § 23 i forslaget § 1, nr. 9. Det kan være vanskeligt at skelne praksisændring efter § 26 a, stk. 1, fra ændret skøn efter stk. 2. Dette er navnlig tilfældet, hvor praksis må ændres på grund af ændret skøn i nogle konkrete tilfælde. Da der også her er tale om ændret skøn, skal der resultatføres, jf. § 26 a, stk. 2, der henviser til reglen om resultatføring i § 23. Dette er i overensstemmelse med den seneste udvikling i dansk og international praksis. Det forudsættes, at oplysningen i stk. 2, sidste pkt., ikke skal gives for uvæsentlige ændringer.

Til nr. 13

§ 29, stk. 2, foreslås tydeliggjort. Mens alle anlægsaktiver kun skal nedskrives, hvis værdifaldet er varigt, så kan finansielle anlægsaktiver desuden nedskrives til en evt. lavere værdi på balancetidspunktet, selvom værdifaldet ikke anses for varigt. Dette kan navnlig have betydning for værdipapirer, der noteres på en fondsbørs.

I stk. 4 er det gældende begrundelseskrav i 2. pkt., 1. led, ikke direktivkrævet. Resten af § 29, stk. 4, bliver overflødig som følge af stk. 2 i den foreslåede nye affattelse af § 23. Stk. 4 foreslås derfor ophævet for såvel små som store selskaber.

Til nr. 14

Det foreslås at ophæve det forbud mod at indregne finansieringsrenter for produktion af varebeholdninger, som kan udledes af § 31. Det kan navnlig være relevant for varebeholdninger med lang produktionstid. Da det ofte forekommer, at produktionen finansieres ved forudbetalinger, skal man her navnlig være opmærksom på, at der i sådanne tilfælde ikke kan medregnes renter fra lån, der jo i så fald ikke kan anses for etableret til finansiering af produktionen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 27, stk. 4, om indregning af finansieringsrenter i kostprisen for anlægsaktiver. Blot er notekravet udvidet til også at omfatte det indregnede rentebeløb under henvisning til de ovenfor omtalte problemer.

Indregning af finansieringsrenter for omsætningsaktiver er tilladt efter 4. direktiv.

Til nr. 15

Det foreslås, at muligheden for at anvende LIFO-metoden (sidst ind-først ud) ophæves. Denne i amerikansk skatteret baserede beregningsmetode er til-